

Το περιβάλλον απειλείται! Μήπως ήρθε η ώρα να κάνουμε κάτι;

Πριν από 150 χρόνια περίπου, ο αέρας ήταν αμόλυντος και καθαρός, ιδανικός για να αναπνέουν οι άνθρωποι και τα ζώα της Γης. Μετά οι άνθρωποι άρχισαν να φτιάχνουν εργοστάσια. Τα εργοστάσια και πολλά από τα πράγματα που παράγουν, όπως τα αυτοκίνητα αφήνουν πολλά βλαβερά αέρια στην ατμόσφαιρα. Τα αυτοκίνητα έκαναν τη μόλυνση της ατμόσφαιρας ακόμη μεγαλύτερη. Σήμερα σε μερικούς τόπους ο αέρας είναι τόσο μολυσμένος, που είναι επικίνδυνος να τον αναπνέεις. Ακόμη, με αυτή τη μόλυνση έχουμε πρόβλημα με την τρύπα του όζοντος, το οποίο μας βοηθάει, επειδή εμποδίζει να περάσουν οι ακτίνες του ηλίου που κάνουν κακό στο δέρμα μας και αφήνει αυτές που δεν προκαλούν τίποτα. Η μόλυνση του περιβάλλοντος επηρέασε και τα ποτάμια, τις λίμνες, τις θάλασσες που μολύνονται, γιατί εμείς οι ίδιοι αδειάζουμε εκεί σκουπίδια και διάφορα άλλα χημικά. Όλα αυτά που κάνουμε τώρα, αργότερα θα είναι εις βάρος μας, γιατί μολύνουμε την ατμόσφαιρα χωρίς να γνωρίζουμε τους κινδύνους που συνοδεύουν αυτήν την ενέργεια.

Σύμφωνα με τα παραπάνω που ανέφερα για τη μόλυνση του περιβάλλοντος, πρέπει εμείς οι άνθρωποι να κάνουμε εγκαίρως κάτι για τη μόλυνση. Πρέπει να αρχίσουμε από τώρα να μαζεύουμε αυτά τα σκουπίδια που πετάνε οι άλλοι, όπως τα τενεκεδάκια των αναψυκτικών τα οποία δεν αλλοιώνονται με τον χρόνο και έτσι υπάρχει μεγάλο πρόβλημα με αυτό. Άλλα τέτοια σκουπίδια είναι τα πακέτα από τα τρόφιμα που αγοράζουμε που μπορούμε, αντί να τα πετάμε στον δρόμο, να τα ρίχνουμε στον κάδο απορριμμάτων. Πρέπει, λοιπόν, να συμβουλευτούμε κάποιους ειδικούς και να αρχίσουμε να ανακυκλώνουμε αυτά τα σκουπίδια. Έτσι καταλαβαίνουμε πόσο σημαντικό είναι το περιβάλλον για εμάς καθώς αυτό και γενικότερα η φύση, είναι το σπίτι μας, μας παρέχει το κατάλληλο οξυγόνο και έχει μια ευεργετική επίδραση πάνω μας τόσο πνευματικά όσο και ψυχικά. Όμως, η μόλυνση και η καταστροφή του περιβάλλοντος είναι πια γεγονός, οπότε θα πρέπει όλοι μας να το προστατεύουμε και να βρισκουμε τρόπους, για να εξασφαλίσουμε ένα καλύτερο μέλλον για το ανθρώπινο είδος.

A. Καντζάβελος, Β΄2

